

ת"פ 44483/11/14 - מדינת ישראל נגד א' ל'

בתי המשפט

ת"פ 44483-11-14
31 Mai 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

א' ל'

המאשימה

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד - לננה לניצט

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - לחן

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

הדין יתקיים בדעתם סגורות

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

ההחלטה

הנאשם מסרב לעמוד ליד הדוכן, למרות שבית המשפט הוציא את מרבית הנוכחים, ו בשל הקושי שלו לעמוד ולדבר, בית המשפט, מתיר לנואם לשפט ליד הווי.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופט בכירה

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בתיק זה כב' השופט דהאן ביקש, במסגרת דיון בבקשת המעצר, כי תתקבל חוות דעת פסיכיאטרית. חוות הדעת הפסיכיאטרית הראשונה של ד"ר אולג שומנייקו, מיום 14.11.27, בה ציין כי הנאשם בן 25, לא עובד, הלומם למדדים בבית ספר לחינוך מיוחד ומאז נמצא בבית, לא רכש מקצוע, לא שירות בצבא, סבל בהפרעות בתנהגות מגיל צעיר ונמצא במעטב פסיכיאטרי. משנת 2005 עד 2010 עבר 5 פעמים תהליך של אבחון והמסקנה הייתה כי מתפרק ברמה נמוכה, אך לא על רקע פיגור. בעל אינטלקנציה גבולית וכן הפרעה אישיותית נמנעת וחרדתי עם התפרצויות עצם קשות.

פסיכיאטר סבור שמדובר למי שלא סובל ממחלה نفس במובן המשפט, לא נצפו סימני פסיכוטיים פעילים, אך גם לא אובחן כסובל מפיגור שכל, למרות ששולב בחינוך מיוחד ובוחן הממציאות שלו היה תקין ולא נמצאו סימנים של הפרעה אפקטיבית מז'ורית.

באשר לאחריותו למעשה - אין עדות שהוא שרי במצב פסיכוטי, היה מסוגל להבחן בין טוב לרע ובין מותר לאסור, וכן אחראי למעשה.

באשר לכשירות לעמוד לדין - מכיר ההליך המשפטי ובאופן חלקי גם את תפקידי בעלי הדין. מסוגל מבחינה קוגניטיבית לבנות אסטרטגיה הגנתית ולשף פעולה עם עורך הדין וכן מסיק שכשיר לעמוד לדין. יחד עם זאת, חייבות להילוך בחשබן העובה שבעל משאבים נפשיים דלים, רמה קוגניטיבית נמוכה עם אינטלקנציה גבולית, אישיות בלתי בשליה המתפרק מבחינה רגשית הילד, אך אינו זקוק לאישפוז.

הסניגור ביקש שתתקבל חוות דעת נוספת של ד"ר מנור נירה, שציינה כי הנאשם אושפץ במ"ב"ן ב-1.12.14 ובבדיקה של צוות רב מקצועי מיום 14.12.1. ציינו כי מסרב להיכנס לחדר, התנהגותו רגרסיבית, ילדותית, נראת מבוהל, ביקש תמייה מהח סיועי ממוצא אתיפי. הרושם שהוא בעל כחות אגו ירודים עקב תפקוד מנטאלי ירוד ובגדר פיגור שכל. מתקשה לבטא את עצמו. טען שהוא פוחד להיכנס, אך ידבר בבית משפט ויבקש סליחה מהשופט. שלל כוונה תוקפנית.

על אף שלא אובחן בעבר כסובל מפיגור שכל למרות ועדות אבחון חוזרות, הם בדעה שמדובר באיש מוגבל בשכלו והואיל והוא לא לוכה במחלה نفس, לא שרי במצב פסיכוטי או אפקטיבי מז'ורי אלא סובל מהפרעות בתנהגות על רקע פיגור וכן מגעה ארגנית (סובל מאפילפסיה ובער גם ניתוח לב), אישפוז פסיכיאטרי לא עווייל ורק יכנס אותו לרגרסיה, פחד והסתגרות בתוך עצמו. להתרשםותם, נזקק למסגרת תואמת לאינטלקנציה של פיגור, כאשר מסגרת שכך תמנע מסוכנותו ולכך, המליצו להפנותו בדחיפות לוועדת אבחון חוזרת אשר תחליט על הגדרתו כסובל מפיגור שכל ועל מסגרת

השמה מתאימה.

בעקבות חוסר הבניהות ביקש כב' השופט דהאן שתתקבל חוות דעת פסיכיאטרית נוספת. נתקבלה חוות דעת נוספת נספת של ד"ר שומייקו מיום 20.1.15, בו חזר על קביעותו החוזרות כי אחראי למשיו וכשיר לעמוד לדין וכי מסוגל מבחינה קוגניטיבית לבנות אסטרטגיה הגנתית ומשתף פעולה עם עורך הדין.

בעקבות זאת הורה כב' השופט דהאן שיבוא בפני וועדת אבחון על פי חוק הסעד לטפל במפגר.

מחוות הדעת של הוועדה מיום 24.3.15 עולה בעת ביצוע העבירה לא היה אחראי למשיו עקב הפסקת נתילת תרופות ובשל הפרעה נפשית ארגנטית. מדובר בגבר עם אישיות ילדותית, ארגנטית, על רקע אפילפסיה, עקשנותו, הילודותיות שלו. ואייפוליסיביות שלו אינם אפשריים לו לשתף פעולה בתהילך ההגנה המשפטית עם עורך הדין ולכך לא כשיר לעמוד לדין.

באבחונים קודמים הערכו כי לא מפקד ברמה נמוכה וגבולי, אולם ככל הנראה לא על רקע פיגור שכל. בשנת 2008 הועידה צינה כי לא ניתן לקבוע אם מתקף בתחום הפיגור בשל מצבו הנפשי הקשה. בשנת 2009 צינו כי יש אינטלקנציה גבולית בנוסף להפרעה אישיותית נמנעת וחרדתית. בשנת 2010 צינו כי מתקף ברמה נמוכה אך לא על רקע פיגור והערכה הינה כי הינו גבולי. ב- 25.1.11 צינו כי מתקף ברמה נמוכה, ככל הנראה לא על רקע פיגור שכל ווגם, יועדה זו צינה, שלא ניתן לעמד על רמת תפוקוד קוגניטיבי והפוטנציאלי שלו בגלל חוסר שיתוף פעולה. הוא תפוקד ברמה נמוכה מאוד ב מבחנים הפורמליים. תפוקדו המונמרק בגלל שיתוף פעולה נמוך חלקו ולא יציב על רקע מצבו הנפשי. ניתן להתרשם ממעט מטלות בהן שיתף פעולה וכי תפוקדו בתחום הגבול. הוא לא מתקף ברמה שאינה פיגור שכל, אולם כאמור התנהלותו לא מאפשרת לו לשתף פעולה עם עורך הדין ובעת ביצוע העבירה לא היה אחראי למשיו, כל זאת על רקע הפרעה נפשית ארגנטית ולכך לא כשיר לעמוד לדין.

התביעה טעונה כי הויאל והפסיכיאטר קבוע כי מבחינה נפשית היה אחראי והוא כשיר לעמוד לדין והואיל והועדה לאבחן קבעה שאינו מפגר, אין בסמכותה לקבוע העדר כשירות ואחריות מסיבה נפשית.

אכן החוק לטיפול בחולי נפש התשנ"א - 1991, מתייחס לחולה, אדם הסובל ממחלת נפש וועדת האבחון על פי חוק הסעד (טיפול במפגרים) התשכ"ט - 1969, מתייחס למפגר, אולם מפגר הוגדר כאדם שמחמת חוסר התפתחות או התפתחות לקויה של כושרו השכל, מוגבלת יכולתו להתנהגות מסתגלת והוא נזקק לטיפול.

nicer כי הן הפסיכיאטרים שבדקו אותו והן וועדת האבחון השונות מודעים לתפקוד המונマー של הנאשם, להתנהגות הילודית הבלתי בשלה, לבלבול הנפשי בו הוא נתון.

בסיומו של דבר, אין חוק הטיפול בחולי נפש והן חול הסעד (טיפול במפגרים) קובעים הקביעה הסופית בשאלת האחוריות והשירותות היא של בית המשפט.

עיקר טענת התביעה הינה כי מדובר למי שבהתנהגותו עלול לסכן את בני משפחתו ואין המלצה להוציאו מהבית ולהורות על טיפול לא על ידי פסיכיאטר ולא על ידי הוועדה ולכך לא יהיה אפשרות לכפות עליו לקבל את הטיפול התרופתי.

גם הוריו העידו בבית המשפט על כך שמתנהג באלים בערך בעת שלא נוטל תרופות.

הנאשם חוזר שוב ושוב על כך שרצונו לצאת מהבית ולהיות בלבד.

לא ניתן לאפשר זאת מבלתי שתהיה מסגרת מתאימה שתבטיח שייטול טיפול רפואי.

וועדת האבחון מוסמכת לקבוע על סידור חוץ בית או סידור יומי ובתנאי שהקבעו כי מדובר במפגר. הוועדה לא קבעה זאת.

הסניגור טוען שאינו יכול לנוהל את הגנתו של הנאשם כפי שהתרשמה וועדת האבחון. لكن, התרשמי בעצם מהנאשם, מדובר בבחור חרדי, החושש לדבר בבית המשפט. ההליך המשפטי עצמו גורם לו להתנהג באופן שהוא מסתגר, נמנע מלדבר ולשhaft פועלה.

הסניגור בנסיבות אלה מבקש כי למרות קביעת הפסיכיאטר המחויז, אקבע כי מדובר למי שאינו כשיר לעמוד לדין עקב חוסר תובנה ויכולת לשתף עמו פועלה וכן למסור את גירסתו בבית המשפט. בעניין זה מבקש כי אסתמך על מסקנת וועדת האבחון.

זכור, הפסיכיאטרים סבבו שמתפרק ברמת פיגור והם שהמליצו להביאושוב בפני וועדת האבחון.

וזה אם כן, כי מדובר בנאים שעלו פניו "נופל בין היכאות", אך התוצאה היא אותה תוצאה: הוא אינו יכול לשתף פעולה עם הסניגור, להיעיד, לגבות הגנתו, ולנהל ההליך כנדרש, אף שפק אם היה אחראי למעשיו בעת ביצוע המינויים לו, אף שעניין זה לא הובחר עד תום.

לאור כל האמור, בהסתמך על חוות הדעת הרבות שניתנו על פי חוק טיפול בחולי נפש וחוק הסעד (טיפול במפגרים), מצאתי כי הוא אינו כשיר לעמוד לדין וכן אני מורה על הפסקת ההליכים המשפטיים בהתאם לסעיף 170 לחוק סדר הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

למרות שלכאורה לא מוגדר כمفגר וכן וועדת האבחון לא באו בהמלצות טיפוליות, הסניגור היה בקשר עם העובדת הסוציאלית וזה מברטת אם ניתן לשלבו בהוסטל התואם מצבו, דבר שיקח זמן.

בנסיבות אלה, החלטה זו תישלח למחלקה הרווחה באשקלון,גב' נורית.

**ניתנה והודעה היום י"ג סיון תשע"ה,
31/05/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא , שופט בכירה**